

Posudek školitele na disertační práci Emy Hrouzkové-Knotkové:
“Vibrational communication of subterranean rodents”

S Emou Hrouzkovou jsem v kontaktu od jejího bakalářského studia. Tehdy ještě byla Knotková a byla nenápadným děvčetem, které pouze vědělo, že by rádo pozorovalo nějaká zvířata. Po úvodním rozhodování se plně chopila šance věnovat se akustické komunikaci. U podzemních hlodavců to nebylo zajímavé téma jen z biologického hlediska ale také z ekologického (jak se šíří zvuk v podzemí) a metodického (jak a při jaké příležitosti zvukové vlny měřit. Bylo velmi pozitivní, že technická stránka experimentů nebyla Emě nikdy cizí a dobře si poradila se všemi složkami záznamového a analytického přístrojového vybavení.

Vokalizace živočichů, vzhledem k tomu, že člověk je schopen vokalizací komunikovat pomocí pojmů, láká pozornost pochopitelně mnoha badatelů. Výchozí otázka se dá snadno zobecnit: co všechno si zvířata „říkají“? Na toto byl od samého počátku kladen náležitý důraz, a proto nedílnou součástí byl také behaviorální kontext, tedy situace, která určitou komunikaci spouští. Téma vokalizace se tak nestalo v pojetí Emy jen záznamem zvuku, i když je to samozřejmě u podzemních zvířat badatelský problém sám o sobě. Ema při svém bádání toto dobře zvládla a propracovala se až k vynikajícím poznatkům o seismické komunikaci, kde důležitou roli hrají vedle sluchu, také ještě jemné mechanoreceptory v kůži, u podzemních hlodavců lokalizovaných prakticky po celém povrchu těla.

Naše původní představa byla studovat také morfologii orgánů, které zvuk přijímají. Nicméně celkový velmi aktivní přístup ke světu stále táhnul Emu ke sledování akce, pohybu a momentů v různých kontextech, což je něco zcela jiného než mikroskopování histologických preparátů. Tato obecná akční tendence se projevovala u Emy také v tom, že se musela často někde pohybovat za zvířaty v terénu a to nejlépe po celém světě, což někdy u školitele spouštělo výraznou depresi, jestli se doktorské studium podaří vůbec někdy naplnit a uzavřít. Tu jsem se dozvěděl, že Ema je na Filipínách nebo v rovníkové Africe či již je zpět na Blízkém Východě. Je třeba ale říci, že se tím Ema stala velmi zkušenou zooložkou, která může být nasazen v kterékoli části světa a tam odvede spolehlivé profesionální sledování.

K tomuto stylu ji přeji osobně ještě hodně úspěchů a těším se v první řadě na nadcházející obhajobu, ke které předkládanou disertaci vřele doporučuji.

V Č.B. 7. 9. 2012

Doc. RNDr. F. Sedláček, CSc.